

AZİL VEYA DOĞUM KONTROLÜ (3)

(...dünden devam)

En'âm Sûresi'nde ise çocuklara, ana babalarına iyilik etmeleri yanında ana babanın da çocuklara iyi davranmaları, onlara haksızlık etmemeleri emredilmiştir:

"De ki: 'Gelin, Rabbinizin size harâm kıldığı şeyleri okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakîrlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin; sizi de onları da biz besliyoruz. Fuhuşların açığına da kapalıasına da yaklaşmayın ve haksız yere Allah'ın yasakladığı cana kıymayın! Düşünesiniz diye Allah size bunları tavsiye etti'." (En'âm: 151)

En'âm: 151. âyette de Allah'ın, kendisine ortak koşmayı yasakladığı; ebeveyne iyilik etmeyi, fakirlik korkusuyla çocukları öldürmemeyi, fuhşun açığına da gizlisine de yaklaşmamayı, Allah'ın yasakladığı cana kıymamayı emrettiği vurgulanmaktadır.

Daha sonra inen Lokman, Ahkâf ve Ankebut sûrelerinde ebeveyne iyilik, vurgulu ve ayrıntılı olarak anlatılmıştır:

"Biz insana, ana babasını tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflık çekerek (karnında) taşımıştır. (Ona gebe kaldığından itibaren tâ doğuruncaya kadar günden güne güçsüzleşmiş, ağırlaşmıştır). Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olmuştur. (Bunların hepsi, güç şeylerdir. Onun için biz insana:) 'Bana ve ana-babana şükret, dönüş banadır. Eğer onlar seni, hakkında bilgin bulunmayan bir şeyi bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itâat etme. Onlarla dünyâ(işlerin)de iyi geçin ve bana yönelen kimsenin yoluna uy. Sonra dönüşünüz banadır; (o zaman ben) sizin yaptıklarınızı haber vereceğim (diye öğüt verdik)'." (Lokman: 14–15)

Yüce Allah, insana anne babasına iyilik etmesini öğütlemiştir. Çünkü Allah'tan sonra insanın üzerinde en çok hakkı olanlar, anne babasıdır. Annesi onu nice güçlüklerle önce karnında, sonra kucağında taşımış, iki yıla yakın emzirmiş, uzun süre ona bakmıştır. Eğer annesi ona böyle bakmasa, belki de canlıların en geç gelişeni olan zayıf insanın güçlenmesi; kendisini yönetecek, koruyacak duruma gelmesi mümkün olmaz. Bunun yanında babası da annesiyle

beraber onu korumuş, yetişmesine emek vermiştir. Büyüyüp gelişmesi için kendisine bu kadar emek veren, hizmet ve iyilik eden anne babasının bu iyiliklerine karşı onlara iyilik etmek, elbette insanın üzerine borçtur. İnsan önce Allah'a, sonra ebeveynine karşı itâatle yükümlüdür. Bunu yapmayan kimse, er geç cezâsını çeker.

(devamı Perşembe günü..)